

vikling, hvor Seddelomløbet er steget ganske automatisk, maa Bankens Overskud være forøget ganske betydeligt.

Under disse Forhold er det lykkedes i Udvalget at enes om den Udtalelse, der findes i Betænkningen, at man finder, at Statens Del i Overskuddet bør revideres, og at en saadan Revision maa tages under Overvejelse, hvis der bliver Tale om en yderligere Forlængelse af denne Indskrænkning i Oktrojen eller denne delvise Ophævelse af Oktrojen, som der er Tale om ved denne Lov. Jeg tror ogsaa, det vil være i Bankens Interesse, at der kommer et andet Forhold imellem Aktionærernes Del i Overskuddet og Statens. Jeg tror det, fordi Banken derved vil være bedre i Stand til at opretholde den Stilling i Landet og blive betragtet med de Øjne, at den dog ikke er en fuldstændig privat Forretning, der alene spørger efter, hvor meget der kan tjenes, naar der drives Bankforretninger, men at den ogsaa anses for at have visse sociale og samfundsmæssige Hensyn at tage. Hvis den Udbyttefordeling, der nu bestaar, skal fortsættes, og Banken stadig er i Stand til at lægge et betydeligt Antal Millioner op, eller dele det ekstra ud hvert Aar, frygter jeg for, at det Synspunkt for Banken, jeg antydede, ikke er i Stand til at opretholdes selv med den allerbedste Villie hos Bankens Beundrere, langt mindre hos Bankens Fjender, som der ogsaa findes adskillige af.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Da min Kollega Handelsministeren er forhindret i at være til Stede her, har han bedt mig om at deltage i Forhandlingen. Jeg har ikke meget at sige, thi jeg skal afholde mig fra enhver Deltagelse i Kritikken af Nationalbankens Ledelse, men paa min Kollegas Vagne kan jeg give Tilslutning til de Forudsætninger, der er nævnte sidst i Betænkningen, nemlig for det første, at Nationalbankens Ledelse med kraftige Bestræbelser bør søge at forbedre Stillingen, saaledes, at Sedlernes Indløsning med Guld snarest kan genoptages; og for det andet, at den bør føre en forsigtig Dividendepolitik. Endelig mener jeg, ogsaa at kunne slutte mig til den Betragtning, at der, i Tilfælde af at man paa nogen Maade skal fortsætte ad den Vej, vi er inde paa, maa nye Regler tilfor Fordelingen af Overskuddet, men ønskeligt vilde det være, om man hurtigst muligt kunde komme tilbage til den Tilstand, at Bankens Sedler kan indløses med Guld.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 1497) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Afhjælpning af Præstemangel i Folkekirken.

Lovforslaget findes i Tillæg C.) Sp. 1979).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Forslag til en midlertidig Lov om Afhjælpning af Præstemangel i Folkekirken er blevet nødvendiggjort af Forholdene, saaledes som de for Øjeblikket er med Hensyn til Tilgang af Ansøgere til Præstembederne i Folkekirken. Da jeg forrige Gang beklædte Kirkeministerembedet, var Forholdet saaledes, at jeg saa godt som hver Uge, naar jeg tog imod, maatte trøste en hel Mængde teologiske Kandidater, som forklarede, at de havde gaaet 8—10 Aar uden at kunne faa Embede; der var saa mange af dem, at de ikke kunde anbringes. Nu er Forholdet nærved at være det omvendte, der er alt for faa Ansøgere, og der er for mange ledige Embede, som ikke kan besættes. Dette Forhold er blevet forværret ved den i øvrigt glædelige Omstændighed, at vi staar overfor at tage imod de sønderjydske Landsdele, thi ogsaa dernede findes en stor Del ledige Embede, mellem 30 og 40. Disse Embede skal besættes og ønskes selvfølgelig helst besat med Præster heroppe fra. De Præster heroppe fra, som skal rykkes derned, er det Mening at konstituere i Embederne foreløbig et halvt Aars Tid for senere at ansætte dem. Naar de flytter derned, bliver Embederne heroppe jo ledige, og der bliver da Mangel paa Folk til at besætte de paagældende Embede med. Det er denne Omstændighed, som har foranlediget, at nærværende Lovforslag blev fremsat allerede sidste Vinter. Det blev Genstand for en længere Forhandling i Folketinget, gik i Udvalg, og Udvalget havde gentagne Møder om det, uden at man blev færdig med Lovforslagets Behandling i den foregaaende Rigsdagsamling. Da Forholdene